

ви на министерството на финанситѣ да го дава подъ наемъ). — Подирѣ пладне отидохъ пакъ въ библиотеката, гдето бѣ Кирковъ. Приехъ я безъ инвентаръ. Mr K. a commencé à me dire de petites impertinances [г. Кирковъ захвана да ми говори малки грубости] — за раздѣляне на библиотеката по предмети, голѣма препирня за Шрасбургъ и Дрезденъ. Азъ го питахъ, билъ ли е въ Шрасбургъ? Ирония. Следъ това му казахъ, че такива безсмислици сж възможни въ Ориента, гдето библиотекаритѣ не знаятъ науката, но не и въ цивилизования западъ. Мълчание. — Страшенъ дъждъ, боклукополски. — Подирѣ това отидохме съ Константиновича да купя у шпаньолитѣ самоваръ, кана (говорѣха италиански, Спасъ говори испански, синоветѣ на евреина много добре французски, учили го въ училището на Белхимона, снажни хора), чай (намѣрихме последно пакетче отъ истински московски чай на Попова) и т. н. — У Хранова, Спасъ купува неговитѣ мебели, пазарлъкъ, сладко, кафе, чай. Тамъ бѣше и Mme Славейкова (un bon manzo). Разговоръ за румелийскитѣ събития, скжперничеството на Богориди; Бельовскиятъ процесъ; лудиятъ Караминковъ и Бояджиевъ; нерешителността на Кръстьовича; злонамѣреностъта на Шмита, много хитъръ човѣкъ (abus у него [злоупотрѣбява], . . . * човѣкъ, ала политиката го е съсипала); ерменцитѣ сега не били съ българитѣ (подъ руситѣ било друго); павликянитѣ били напълно съ българитѣ.

5/17 юлий, сжбота. Страшенъ проливенъ дъждъ и каль привечерь. Нѣколко пжти бѣхъ у Спаса; планове за уредбата на библиотеката. Сутринъта дойде у мене Прошекъ. — Дадохъ на Гюзелева официаленъ рапортъ за приемането на библиотеката и на Киркова въ присѣтствието на Гюзелева копие отъ рапорта. Въ министерството дойде пратка отъ 190 римски монети (Carus, Carinus, Numerianus, Aurelianus, Probus (дебела), Diocletianus) и 30 български и византийски (особено рѣдки сж българскитѣ), първитѣ отъ лозята въ Русчукъ, вторитѣ отъ Преславъ. — Съ Спаса следъ 8 месечно хранене въ Restaurant parisien на дебелата Mme Georges избѣгахме въ hôtel Italie на веселата Mme Hacker (отъ Банатъ), гдето храната е по-добра и виното не е оцетъ. — Вечерьта дълги приказки съ Хандецка.

6/18 юлий, недѣля. Сутринъта дойдоха у мене Брожка и Емлеръ, подирѣ пладне Бурианъ и Белдимиано. Писахъ рапортъ за библиотеката и музея, много обширенъ. Подирѣ пладне писахъ нѣкои писма до чехи, които искатъ мѣста (имамъ доста такива), особено на една госпожица въ Страконици. Съ Спаса излѣзохме по мокритѣ ливади и по Нишското шосе. — Подирѣ пладне ходихъ у Грекова, гдето бѣше Mme Романъ.

* Не се чете въ ржкописа.